

Nieuwsbrief fam. Hoogendoorn november 2017

Lieve allemaal,

We zijn inmiddels alweer ruim 2 maanden terug aan boord (na te hebben genoten van ons verlof in Nederland), en we naderen het einde van 2017. Het is dus weer hoog tijd voor een update van ons. In deze nieuwsbrief willen we in het kort terugkijken op ons verlof in Nederland, willen we met jullie een paar bijzondere ministry ervaringen delen, geven we een update m.b.t. de kinderen en blikken we ook vooruit op volgend jaar.

Even helemaal weg... verlof in Nederland

Eindelijk was het dan zover. Na een lange reis via de Verenigde Staten kwamen we moe maar blij aan op Schiphol. Onze beide ouders stonden ons op te wachten. Wat waren die blij om hun kinderen en (vooral!) hun kleinkinderen weer te zien. Het was heerlijk om weer in Nederland te zijn. We hebben genoten van de kaas, broodje haring, drop, frikadellen, kaassoufflés en bovenal van de ontmoetingen met onze familie, vrienden, gemeenteleden en bekenden. Het weer was voor Nederlandse begrippen ook behoorlijk goed tijdens ons verlof, dus je hoort ons niet klagen ☺. We hadden van tevoren een aantal activiteiten gepland, maar hadden ook voldoende tijd ingepland voor allerlei spontane activiteiten. Het risico van zo'n verlof is altijd dat je alles helemaal vol plant, en je weer moe terug gaat. Dat viel gelukkig mee. Onze jongens hebben genoten van de leuke uitjes: de dierentuin, speeltuin, vakantie in Oost-Nederland, vissen met opa en Ome Marcel, fietsen door Kockengen, spelen op de boerderij met neefjes en nichtjes, en ga zo maar door. We kijken terug op een hele mooie en gezegende tijd. Ook onze ontmoetingsavond was één van onze hoogtepunten. Heel gaaf dat zoveel van jullie daar bij konden zijn. Het is voor ons heel fijn een stukje van ons verhaal door te geven en elkaar te bemoedigen in onze wandel met God!

Bijzondere ministry mogelijkheden

Begin september kwamen we weer terug aan boord. Het schip lag toen in Santo Domingo, de hoofdstad van de Dominicaanse Republiek. Aan de ene kant een mooi vakantieland, aan de andere kant is er veel armoede, prostitutie, kinderhandel, en gebrokenheid. In Santo Domingo moest Matthijs direct vol aan de bak; zo'n 111 nieuwe bemanningsleden kwamen daar aan boord ('changeover'). Rafaël en Matthijs hadden in deze haven ook de mogelijkheid om een mooi project in het noorden van het land te bezoeken (Cups of Cold Water). Vrienden van ons (Jan, Elizabeth & Isabella - die we hebben ontmoet in Madagaskar) zijn betrokken bij deze ministry. Ze werken hier onder de arme bevolking van Sosua. Iedere dag gaan ze naar de vuilnisbelt toe om daar water en voedsel uit te delen aan de mensen die op de vuilnisbelt werken, en Gods liefde te laten zien aan de mensen die daar wonen in krottenwijken. Samen met nog twee andere bemanningsleden van de Logos Hope, mochten Rafaël en Matthijs meehelpen en Jezus' licht laten schijnen. Wat bijzonder om samen met je zoon hulp en hoop te brengen aan mensen in nood.

Zoals de meesten van jullie waarschijnlijk wel hebben vernomen, is het Caribisch gebied in september behoorlijk getroffen door orkanen (Irma en Maria). Twee keer moest de Logos Hope uitwijken naar zee, vanwege de kracht van deze orkanen. Diverse eilanden, waaronder Barbuda, zijn zwaar getroffen en hebben te maken gehad met een enorme ravage. Barbuda is een klein zuster eiland van Antigua en heeft zo'n 1900 inwoners. De Logos Hope heeft in de afgelopen weken Antigua bezocht. Diverse bemanningsleden hadden de mogelijkheid om in samenwerking met Samaritan's Purse (een christelijke hulporganisatie) naar Barbuda te vliegen en daar praktische hulp te bieden aan de getroffen. Ook Matthijs is naar Barbuda gevlogen (met een vliegtuigje van de MAF), en heeft daar opgeruimd en daken gerepareerd. Wat was het indrukwekkend om daar de verwoesting van de orkanen met eigen ogen te zien. Er was geen enkel huis dat niet was getroffen door de krachtige wind en regenval. En wat moet er nog veel gebeuren. Het werk dat we deden, voelde als 'een druppel op een gloeiende plaat'. Maar we zijn dankbaar dat we, hoe gering dan ook, praktische hulp en hoop konden bieden aan dit eilandje.

Update van de kinderen

Met onze jongens gaat alles ook goed. Levi zit nu in jaar 3 van de Logos Hope school (ze kennen hier geen 'groepen'), en vindt het ook erg leuk op school. Vooral rekenen, aardrijkskunde, biologie en gym zijn favoriet. Hij is erg leergierig, en het is bijzonder om te zien hoe hij gegroeid is in het afgelopen jaar. Rafaël gaat nu ook alle dagen 's middags naar school. Dat is best wel even wennen en pittig voor hem, maar ook hij gaat met plezier naar school. Onlangs hebben Levi en Rafaël een schooltripje gehad in St. Lucia naar een vulkaan en bijbehorende modderpoelen.

Dat was natuurlijk een hele mooie (leer) ervaring. Ook hadden ze onlangs de mogelijkheid om via een kabelbaan (Zip Line) door het regenwoud van St. Lucia te zweven. Dat was een geweldig avontuur! Wat zijn onze jongens gezegend met al deze mogelijkheden. Manoah begint steeds meer te babbelen, en het wordt steeds makkelijker voor papa en mama om te begrijpen wat hij bedoelt ☺. Drie ochtenden in de week gaat hij naar de crèche, en heeft mama wat meer tijd voor andere dingen, als ze niet meehelpt in de crèche. Het is prachtig om te zien hoe onze jongens genieten van het leven aan boord, ook al heeft het zo z'n uitdagingen.

Toch nog ietsje langer aan boord...

Zoals de meesten van jullie weten, hadden we het voornemen om tot eind april 2018 aan boord te blijven. Na ons verlof hebben we opnieuw nagedacht en samen gebeden over onze toekomst. We kwamen samen tot de conclusie dat we onszelf toch nog wel ietsje langer aan boord zouden kunnen zien. Een van de redenen waarom we toch nog ietsje langer willen blijven, was vanwege Levi. Voor ons verlof in Nederland keek Levi er heel erg naar uit om terug te gaan naar ons eigen land. In Nederland was hij 'als een vis in het water', en liet hij regelmatig merken dat hij niet graag terug wilde naar het schip. Het was ons gebed dat onze kinderen het naar hun zin hebben aan boord, ook in de laatste periode. Het was daarom dan ook erg bijzonder om meerdere keren van Levi zelf te horen (nadat we weer terug aan boord waren) dat hij graag nog langer aan boord wilde blijven. We zijn dankbaar dat God ook in de harten van onze kinderen werkt. We hebben daarom in overleg met ons TFT en het schip besloten om tot eind juli 2018 aan boord te blijven. We hopen en bidden dat jullie ons ook in deze laatste periode willen blijven steunen.

Een hartelijke groet en zegen van ons. Bedankt voor al jullie betrokkenheid en steun!

Matthijs, Marjet

Levi // Rafaël // Manoah

Wist je dat...

- Wij een voetbalveldje hebben aan boord op Dek 9 (hoogste dek).
 - Matthijs en Levi daar regelmatig te vinden zijn om met anderen te voetballen.
 - Wij met alle Nederlanders Sinterklaas vieren aan boord (inclusief surprise en gedicht).
 - Manoah al heel goed het onderscheid weet tussen boot (klein) en schip (groot).
 - Wij straks het Caribisch gebied gaan verlaten, en we richting Latijns-Amerika gaan varen (Colombia, Costa Rica, Mexico, etc.).
-

Wil je meebidden?

We zijn dankbaar voor...

- Een fijn verlof in Nederland, en een goede terugkomst aan boord
- Gods bescherming en gezondheid over ons leven
- De ministry mogelijkheden die we persoonlijk en als schip hebben

We vragen gebed voor...

- Costa Rica; het is nog niet zeker dat we hier naar toe kunnen vanwege hoge havenkosten
 - Dat onze laatste periode aan boord echt betekenisvol zal zijn en we God aan het werk zien
-